

Зчіпні якості дорожніх покриттів залежать від матеріалу покриття і шорсткості його поверхні, геометричних параметрів проїзної частини.

Таким чином, формування і умови руху транспортних потоків залежить від складу автомобілів в потоці, інтенсивності та швидкості руху, транспортно-експлуатаційної якості дороги.

Література

1. Сильянов В.В. Теория транспортных потоков в проектировании дорог и организации движения. Москва: Транспорт, 1997. 296 с.

2. Заворицький В.Й., Алєніч М.Д., Кизима С.С. Транспортно-експлуатаційні якості автомобільних доріг. Київ: ІСЛО. 1995. 211 с.

ЗЕМЕЛЬНО-КАДАСТРОВІ СИСТЕМИ В КРАЇНАХ ЄС

Богдашин Д.І.,
Кубарева С.О.

(науковий керівник к.е.н., доц Тимошевська Т.І.)

Харківський національний автомобільно-дорожній університет

Земельні ресурси – основа соціального і економічного розвитку будь-якої країни, вони є базисом цілісності держави. З досвіду зарубіжних країн видно, що для ефективного управління земельними ресурсами першочергову роль відіграє кадастрова інформація, яка є інформаційною базою для ведення землеустрою, регулювання земельних відносин, оподаткування та інвестицій з метою раціонального використання та охорони земель .

Земельний кадастр в Україні потребує значного вдосконалення. В нашій країні певні види земельно-кадастрових робіт не виконуються належним чином, що призводить до втрат функцій кадастру та відсутності повноти відомостей про всі земельні ділянки. Складна еколого-економічна ситуація в земельних відносинах нашої країни на сьогодні вимагає вирішення цієї проблеми, зокрема врахування досвіду зарубіжних розвинутих країн у сфері кадастру та кадастрових робіт [1].

Дослідження ведення і розвитку земельного кадастру в багатьох країнах ведеться починаючи із ХІХ ст. Але залежно від державного ладу призначення та зміст кадастру були різними [2].

У Європі початком ведення кадастру був 1817 рік (Німеччина) – започатковано багатоцільовий кадастр як базис для оподаткування, реєстрації прав власності та оцінки земель. Однак європейським зразком створення єдиного земельного кадастру стала Італія.

Німеччина. Головною особливістю земельно-кадастрової системи в Німеччині є відсутність федерального рівня. Кожна федерація має свій головний офіс та регіональні представництва. Роботи з реєстрації здійснених операцій з землею покладені на спеціальних працівників – ліцензованих осіб [3].

Земельно-кадастрова система Німеччини має дві складові: кадастр нерухомості та господарський кадастр. В першому класифікація земель здійснюється за природними, економічними та юридичними показниками. В господарському ж кадастрі поділ відбувається з землі безпосередньо сільськогосподарського призначення (рілля, сади, виноградники тощо), лісогосподарські види (ліси, болота та землі, не придатні до обробітку), землі під забудову та інші землі (дороги, аеродроми тощо).

Італія. В країнах, в яких діє наполеонівська кадастрова система, до визначення просторового

знаходження земельної ділянки підходять порізному. Так, в Італії земельний кадастр розділяється на "горизонтальний", до нього відносяться об'єкти, що знаходяться на горизонтальній площині землі, і "вертикальний", так званий урбаністичний, куди входять такі об'єкти, як будівлі і споруди, а також об'єкти для промислового і комерційного використання [4].

Іспанія. Кадастрова система Іспанії являється яскравим представником наполеонівської системи. Для кадастрової системи цього типу управління нею, як правило, централізовано, на муніципалітети покладено виконання робіт з кадастру. В Іспанії кадастр має фіскальний характер. Кадастрова система цього типу зазвичай складається з картографічної і текстової (графічної) частин. У кадастр включені реєстр прав і кадастрові карти. Реєстри, як правило, взаємодіють, але не інтегровані. Додатково в кадастри включаються реєстри, що містять відомості природного і кліматичного характеру.

Франція. У Франції кадастр був заснований в першій половині ХІХст. Земельний кадастр вирішує завдання, пов'язані з оподаткуванням, обліком земель, ідентифікацією та описом земельних ділянок – парцелл, встановленням землевласників і землекористувачів, складанням кадастрових планів.

Функції кадастру у Франції – визначення місця розташування та ідентифікації земельних ділянок, опис їх меж, типу вирощуваних культур, характеристика будівель, розрахунок бази для оподаткування земельних ділянок і будов, оновлення кадастрового плану та супутньої текстової інформації [3].

Європейський досвід використання земельно-кадастрових систем показує ефективно вирішення проблем зв'язаних з обліком земель, ідентифікацією земельних ділянок, встановленням землевласників та

землекористувачів, реєстрацією земельних ділянок та нерухомості, створенням кадастрових карт.

Література

1. Бордюжа А.С. Світовий досвід розвитку кадастрових систем землекористування / А.С. Бордюжа // Економіст. – 2011. – № 10. – С. 34–35.

2. Панас Р. Порівняльна оцінка земельних кадастрів зарубіжних країн і України / Р. Панас, М. Маланчук // Геодезія, картографія і аерографія. – 2008. – № 70. – С. 68–75.

3. Перович Л. Кадастрова система України в контексті світового розвитку / Л. Перович, О. Лудчак // Сучасні досягнення геодезичної науки та виробництва. – Львів. – 2015. – № 1 (29). – С. 15–19.

4. Таратула Р.Б. Зарубіжний досвід розвитку земельно-кадастрових систем / Таратула Р.Б. // Агросвіт. – 2016. – №7. – С.17–21.

АНАЛІЗ ОСНОВНИХ ПРИЧИН СКОЄННЯ ДОРОЖНЬО-ТРАНСПОРТНИХ ПОДІЙ

Болотський О.Ю.,

Мурзін Д.І.

(науковий керівник к.т.н., доц. Коваленко Л.О.)

Харківський національний автомобільно-дорожній університет

Дорожньо-транспортні події викликані різними причинами. Вивчення їх дуже важливе для розробки заходів щодо забезпечення безпеки руху [1, 2]. Відповідно до діючого в теперішній час порядку обліку ДТП усі причини виникнення дорожньо-транспортних пригод можна поділити на наступні групи: водії, автомобільні дороги, транспортні засоби. Неправильні дії водія є